

James Gilchrist tenor

Anna Tilbrook piano

& DoelenKwartet

do 26 mei 2016

Blauwe Zaal
Grote Podia
begin 20 uur
pauze ± 20.45 uur
einde ± 21.50 uur

inleiding Adeline Boeckaert
Blauwe foyer | 19.15 uur

**2015-2016
lied**

Hendrickje Van Kerckhove *sopraan* & Nicolas Callot *piano*
do 17 sep 2015

Christoph Prégardien *tenor* & Christoph Schnackertz *piano*
vr 16 okt 2015

Publieke masterclasses liedduo's olv. Christoph Prégardien
za 17 & zo 18 okt 2015

Christiane Karg *sopraan* & Roger Vignoles *piano*
wo 2 mrt 2016

Christianne Stotijn *mezzosopraan* & Julika Marijn *actrice*
Het Amsterdam Ensemble
Die Weise von Liebe und Tod
di 3 mei 2016

James Gilchrist *tenor* & **Anna Tilbrook** *piano*
Doelenkwartet
do 26 mei 2016 (uitgesteld concert van 9 mrt 2016)

teksten programmaboekje **Adeline Boeckert**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

Gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Reageer en win

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Grand café deSingel

open alle dagen 9 - 24 uur
informatie en reserveren
+32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks /
uitgebreid tafelen

Cd-verkoop

Bij onze concerten worden occasioneel cd's te koop aangeboden door
La Boite à Musique
Coudenberg 74 | Brussel
+32 (0)2 513 09 65
www.classicalmusic.be

Concertvleugels

Met bijzondere dank aan Ortwyn Moreau voor het stemmen en het onderhoud van de concertvleugels van deSingel
Moreau Pianoservice
Kapucinessenstraat 32
2000 Antwerpen
+32 (0)486 83 63 98
www.moreau-pianoservice.be

D/2016/5.497/28

Ralph Vaughan Williams

James Gilchrist tenor

Anna Tilbrook piano

DoelenKwartet

Frank de Groot, Maartje Kraan viool

Karin Dolman altviool **Hans Woudenberg** cello

Ivor Gurney (1890-1937)

Ludlow and Teme (Housman) voor tenor, strijkkwartet en piano

When smoke stood up from Ludlow

Far in a western brookland

'Tis time, I think, by Wenlock town

Ludlow fair

On the idle hill of summer

When I was one-and-twenty

The Lent Lily

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

Silent Noon (Rossetti)

Roger Quilter (1877-1953)

Go, lovely Rose (Waller)

Gerald Finzi (1901-1956)

As I lay in the early sun (Shanks)

Ivor Gurney

Sleep (Fletcher)

Frank Bridge (1879-1941)

Love-went-a-riding (Coleridge)

David Matthews (°1943)

One foot in Eden (Muir) voor tenor, strijkkwartet en piano

One foot in Eden

Autumn in Prague

Sunset

Ralph Vaughan Williams

On Wenlock Edge (Housman) voor tenor, strijkkwartet en piano

On Wenlock Edge

From far, from eve and morning

Is my team ploughing?

Oh when I was in love with you

Bredon Hill

Clun

pauze

“Niemand wil de Engelse componist: in zijn vaderland wordt hij niet gewaardeerd, in het buitenland is hij onbekend. En, inderdaad, de componist die in Engeland niet gewenst is, kan nauwelijks verlangen in het buitenland bekend te zijn. Immers, hoewel haar aantrekkingskracht uiteindelijk universeel zou moeten zijn, begint kunst, net als liefde, in eigen kring.”

(Ralph Vaughan Williams, 1912)

Overzeese liederen

Aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog wordt Engeland, vooral dan in Duitsland, bestempeld als 'das Land ohne Musik'. Engeland heeft sinds Henry Purcell (1659-1695) geen componist van betekenis meer voortgebracht en, afgezien van de traditie van koorzang, kent het land nauwelijks een muzikale cultuur. In een van de lezingen die componist Ralph Vaughan Williams in 1932 geeft aan het Bryn Mawr College in de Verenigde Staten - ze worden in 1934 gebundeld onder de titel 'National Music' - zoekt hij naar de mogelijke oorzaak: "Het begon in Engeland, denk ik, in de vroege achttiende eeuw, toen de politieke macht in handen kwam van de geheel cultuurloze landadel en het beoefenen van kunst een heer onwaardig werd geacht, waaruit volgde dat je een 'verdomde buitenlander' moest inhuren om het voor je te doen als je het wilde, waarvan op zijn beurt het logische uitvloeisel was dat de soort muziek die de buitenlander met zich meebracht de enige soort was die het waard was om te hebben en dat de heel andere muziek die in ons vaderland werd gemaakt noodzakelijkerwijs verkeerd was. Deze ideeën werden nog gevoed door het feit dat we een buitenlands hof in [het paleis van] St. James hadden dat klaarblijkelijk niet het Engelse snobisme over de in eigen land gemaakte kunst deelde en dus de muziek die bij hen in het vaderland werd gemaakt, meebracht. Dus werd de officiële muziek, of die nu de vorm aannam van dhr. Händel die een

oratorium componeerde of van een hoboïst in een legerband, uit Duitsland ingevoerd. Dit snobisme is tot op vandaag nog net zo giftig. Weliswaar wordt er niet op de musicus neergekeken, maar tegelijk wordt gevoeld dat muziek niet iets is wat ons is aangeboren en wanneer het wordt ingevoerd uit het buitenland is het dus noodzakelijk beter."

(Bron: Simissen, H. (2008). 'National Music' Ralph Vaughan Williams en de 'Renaissance van de Engelse muziek'. Streven 75(6), 513-524.)

De Engelse situatie keert in het laatste kwart van de negentiende eeuw. Een belangrijke rol in deze ontwikkeling speelt het Royal College of Music, dat in 1882 in Londen wordt opgericht door de toenmalige Prince of Wales, de latere koning Eduard VII. Bij de start van de opleiding in 1883 wordt de kroonprins aangesteld tot voorzitter van het bestuur en neemt Sir George Grove (1820-1900) het ambt van directeur op. Het docentenkorps vormt het neusje van de zalm: Hubert Parry (1848-1918) en Charles Villiers Stanford (1852-1924) worden aangesteld voor compositie en orkestratie; Walter Parratt (1841-1924) voor orgel. Het Royal College of Music blijkt een belangrijke stimulans te zijn voor alle aspecten van het Engelse muziekleven: zowel de opleiding van dirigenten en uitvoerende musici als van componisten floreert. Tot de leerlingen van Stanford behoren in de loop der jaren gerenommeerde componisten als Ralph Vaughan Williams, Gustav Holst, John Ireland, Arthur Bliss en Frank Bridge - allen componisten met een grote naam in Engeland, en ook ver daarbuiten.

Ivor Gurney (1890-1937)

Ivor Gurney werd in 1890 geboren in Gloucester, als tweede van vier kinderen. Zijn ouders hadden een kleine kleermakerswinkel. Gurney vertoonde al van jongs af muzikaal talent. Tussen 1900 en 1906 zong hij in het koor van de kathedraal van Gloucester. Daar kreeg hij, geheel in de lijn van de veel geroemde Engelse koortraditie, een degelijke muzikale opleiding. In 1904 componeerde Gurney zijn eerste werk. Enkele jaren later, in 1911, won hij een studiebeurs voor het Royal College of Music, waar hij in de leer ging bij de Ierse componist Charles Villiers

Stanford.

In 1913 componeerde Gurney zijn eerste meesterwerk: de cyclus 'Five Elizabethan Songs', of - zoals hij deze bundel zelf noemde - 'The Elizas'. Deze bundel bestaat uit vijf liederen op teksten van dichters uit de tijd van Elizabeth I. Het vierde lied, met als titel '**Sleep**', is gebaseerd op een gelijknamig gedicht van John Fletcher (1579-1625). Dit lied geldt als het absolute hoogtepunt uit deze cyclus. Een lange cantilene neemt een hoge vlucht boven een liefelijk wiegende begeleiding, maar pas na de climax van het lied (op de frase "Let my joys have some abiding"), maakt het naspel hoorbaar dat de verlossende slaap is ingetreden.

In 1914, meteen na het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, meldde Gurney zich als vrijwilliger voor het Engelse leger. Omdat hij een bril droeg, werd hij afgewezen. Een half jaar later waren de toelatingseisen minder streng, en in februari 1915 nam Gurney alsnog dienst, als soldaat in het Gloucester Regiment. Tijdens de oorlog componeerde Gurney letterlijk en figuurlijk in de loopgraven. Zijn beroemde eerste dichtbundel 'Severn and Somme' verscheen in 1917, kort nadat hij slachtoffer werd van een gasaanval en aan een shellshock leed. In 1919 hervatte Gurney zijn muziekstudie bij Ralph Vaughan Williams. Het werd een vruchtbare periode waarin de meeste van Gurney's composities ontstaan. Voor zijn liedcyclus '**Ludlow and Teme**' putte Gurney inspiratie uit 'On Wenlock Edge' van zijn leermeester. Hij koos niet alleen voor dezelfde bezetting, namelijk tenor, piano en strijkkwartet, maar baseerde zich ook op dezelfde gedichtenbundel. De zeven liederen uit 'Ludlow and Teme' zijn allemaal afkomstig uit 'A Shropshire Lad', een bundel van in totaal 63 gedichten van A.E. Housman uit 1896. Als dichter begreep Gurney als geen ander de nuances in de gedichten en wist dit als componist ook beeldend in muziek om te zetten. Het terugkerende thema van de dood, en dan vooral de dood van jonge mannen, werd niet zoals vaak gedacht ingegeven door de vele verloren mensenlevens uit de Eerste Wereldoorlog, maar door vroegere conflicten, met name de Tweede Boerenoorlog in Zuid-Afrika (1899-1902). 'Ludlow and Teme' werd op 19 maart 1920 voor de eerste keer uitgevoerd, ten huize van Marion Scott. Steuart Wilson nam de tenorpartij voor zijn rekening.

Ondanks enkele creatieve en productieve jaren, werden Gurney's mentale problemen steeds zwaarder om dragen en

zijn gedrag werd steeds onvoorspelbaarder. In 1922 werd hij opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis. Eerst verbleef hij in een inrichting in Gloucester; maar nadat hij daar enkele keren was ontsnapt, werd hij overgeplaatst naar het City of London Mental Hospital in Dartford. Daar overleed hij op 26 december 1937.

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

Ralph Vaughan Williams werd op 12 oktober 1872 geboren in het dorpje Down Ampney in de Cotswolds, waar zijn vader dominee in de Anglicaanse kerk en schoolmeester was. Hij was de jongste van drie kinderen. In februari 1875 kwam zijn vader plotseling te overlijden. Zijn moeder verhuisde met haar kinderen naar Leith Hill Place in Surrey. Daar kreeg Ralph Vaughan Williams zijn eerste muzieklessen en leerde hij piano, viool en altviool spelen. Op achttienjarige leeftijd besloot hij een opleiding te volgen aan het Royal College of Music in Londen bij Hubert Parry en Charles Villiers Stanford. Daarna vervolgde hij zijn studies van 1892 tot 1895 bij Charles Wood (1866-1926) aan het Trinity College van de Universiteit van Cambridge en in 1896 opnieuw in Londen, waar hij bevriend raakte met Gustav Holst (1874-1934).

'**Silent Noon**' is een vroeg werk, de eerste schetsen dateren van maart 1902. Het lied werd op 10 maart 1903 voor de eerste keer uitgevoerd, als een op zich staande compositie. Een jaar later werd het lied gepubliceerd bij Willcocks & Co, als tweede sonnet in de cyclus 'The House of Life. A Cycle of Six Sonnets'. Deze bundel, daterend uit 1904, bestaat uit zes sonnetten op teksten van de Engelse dichter en schilder Dante Gabriel Rossetti (1828-1882). Vaughan Williams wist in 'Silent Noon' zowel de melodie als de begeleiding intrinsiek aan de tekst te binden. Het lied beschrijft het gezellige samenzijn van twee geliefden in een open veld op een mooie zomerdag. Het gesyncopeerde ritme en de melodische bogen intensifiëren de intieme sfeer van het sonnet.

Niet alleen als componist, maar ook als verzamelaar van volksmuziek kreeg Vaughan Williams internationale bekendheid. Hij verwierf zijn kennis van de Engelse volksmuziek op het platteland zelf. Vanaf 1903 trok hij geregeld een paar dagen of zelfs weken rond, om volksliedjes op te tekenen die de

plattelandsbevolking zong. Een vergelijkbare beweging deed zich overigens ook in Hongarije voor, waar componisten als Béla Bartók (1881-1945) en Zoltán Kodály (1882-1967) onder de boerenbevolking onderzoek deden naar hun muziek en zich in hun composities door deze muziek lieten inspireren.

Toen Vaughan Williams in 1907 het gevoel had dat hij niet goed wist in welke richting hij verder moest, besloot hij naar het buitenland te gaan. Het leidde ertoe dat hij in 1908 drie maanden in Parijs studeerde, bij Maurice Ravel (1875-1937). **'On Wenlock Edge'** uit 1909 weerspiegelt datgene wat hij van Ravel leerde, namelijk 'schilderen met muziek'. Dit is het meest hoorbaar in de begeleiding van het openingslied. De cyclus kent een mooie combinatie van impressionistische sfeertekeningen met verschuivende akkoorden en voorzichtige, niet al te opzichtige verwijzingen naar volksmuziek (bijvoorbeeld in 'Oh when I was in love with you'). Bovendien refereert de componist in 'On Wenlock Edge' aan het verleden door er behoedzaam de atmosfeer van de zeventiende-eeuwse luitliederen in te verwerken. De zes liederen voor tenor, piano en strijkkwartet vertonen geen muzikale kruisverwijzingen. Toch vertonen ze een opmerkelijke eenheid, ze zijn alle op een eenvoudige manier neergezet. 'Is my team ploughing' is een duet tussen een gestorven man (met als aanwijzing: 'quasi da lontano'; als van verre afstand gezongen) en de vriend die hem overleefde. Dan volgt een kort humoristisch intermezzo met 'Oh, when I was in love with you'. Het emotionele hoogtepunt ligt in het lied 'Bredon Hill', waarin de tweede viool, pizzicato, en de piano samen de doodklok luiden. Aan het einde volgt dan de berusting in 'Clun'. De première van 'On Wenlock Edge' vond plaats in de Aeolian Hall in Londen op 15 november 1909. Uitvoerders van dienst waren tenor Gervase Elwes, pianist Frederick Kiddle en het Schwiller Quartet.

Roger (Cuthbert) Quilter (1877-1953)

Roger Quilter werd geboren op 1 november 1877 in Hove, aan de Engelse zuidkust, als derde van in totaal zeven kinderen. Zijn vader was een welgestelde zakenman, later parlamentslid en verwierf grote rijkdom, oa. als een van de oprichters van de National Telephone Company in 1881. De componist George Grove was een vriend des huize. De jonge Quilter kreeg

muziekles en kon reeds vroeg piano en viool spelen. Vanaf 1892 studeerde hij aan het Eton College. In 1896 trok hij naar het Dr. Hoch's Konservatorium in Frankfurt am Main waar hij piano en compositie volgde bij Iwan Knorr en Ernst Engesser. Bij zijn terugkeer naar Londen in 1898 besloot hij zich vooral toe te leggen op het componeren van liederen. Zijn voorkeur voor dit repertoire werd vermoedelijk ingegeven door zijn vriendschap met Gervase Elwes, een van de belangrijkste tenoren uit die tijd. Elwes voerde veel van zijn liederen uit en gaf Quilter hierdoor een behoorlijke naamsbekendheid. Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog strooide echter roet in het eten. Aangezien Quilter om gezondheidsredenen vrijgesteld was van militaire dienst, organiseerde hij concerten in ziekenhuizen en trad zelf vaak op als begeleider.

Het beroemde lied **'Go, lovely Rose'** dateert uit 1922. De première vond pas een jaar later plaats, op 17 augustus 1923 tijdens een Promenade concert in Queen's Hall. Herbert Eisdell, aan wie het werk ook opgedragen is, nam de zangpartij voor zijn rekening en Frederick Kiddle speelde piano. Het werk is gebaseerd op een gedicht van Edmund Waller (1606-1687) en wordt beschouwd als een van de meest verfijnde liederen van Quilter. Het is het derde lied uit de bundel 'Five English Love Lyrics, opus 24'. Hoewel het lied strofisch lijkt aan te vangen, evolueert het werk naar een doorgecomponeerde compositie waarbij 4/4 en 3/2 maten elkaar afwisselen. Op die manier biedt hij een muzikaal antwoord op de onregelmatige verzen uit Wallers gedicht.

Gerald Finzi (1901-1956)

Gerald Finzi, de jongste zoon uit een van oorsprong joodse familie, werd op 14 juli 1901 in Londen geboren. Tijdens de Eerste Wereldoorlog dook zijn familie onder in Harrogate, om zo ver mogelijk uit de buurt van luchtaanvallen te blijven. Finzi vond in zijn muziekdocent Ernest Farrar (1885-1918) een vriend en vaderfiguur die hem in de oorlogsjaren opving. Intens verdrietig was de jonge Finzi dan ook toen Farrar begin 1918 alsnog werd opgeroepen om te vechten en daarbij later dat jaar op het slagveld van Verdun het leven liet. Nog voor zijn achttiende verjaardag had Finzi de dood van zowel zijn vader, zijn drie broers als zijn leraar Farrar moeten verwerken.

'As I lay in the early sun' kwam in 1921 tot stand en behoort dus tot de vroege composities van Finzi. Hij studeerde op dat moment bij Sir Edward Bairstow (1874-1946) in York Minster. De tekst is van de hand van Edward Shanks (1892-1953). De invloed van Farrar is duidelijk merkbaar. Finzi gebruikt in deze compositie dezelfde technieken als Farrar in Bredon Hill, het tweede lied uit zijn 'English Pastoral Impressions'. 'As I lay in the early sun' werd opgenomen in een bundel met als titel 'Oh fair to see, opus 13b', samen met zes andere liederen. Deze cyclus werd door David Johnston and Courtney Kenny voor een eerste keer integraal uitgevoerd op 8 november 1965. Een jaar later verscheen deze bundel in druk, bij Boosey & Hawkes.

Frank Bridge (1879-1941)

Frank Bridge werd op 26 februari 1879 in Brighton geboren. Hij kreeg de muziek met de paplepel ingegoten: zijn vader William Henry Bridge was vioolleraar en directeur van het toenmalige Old Oxford Theatre in Brighton. Zijn eerste muzieklessen kreeg hij van zijn vader. Vervolgens zette hij zijn muziekstudies verder aan het Royal College of Music in Londen van 1896 tot 1903 onder Charles Villiers Stanford. Hij speelde altviool in een aantal strijkkwartetten, in het bijzonder het English String Quartet, en viel soms in als dirigent voor Henry Wood.

Bridge was pacifist en zag met lede ogen aan hoe de Eerste Wereldoorlog uitbrak. Hij zou niet persoonlijk meestrijden in die oorlog, maar zag binnen zijn kennissenkring slachtoffers vallen. Het meeslepende lied '**Love-went-a-riding**' werd gecomponeerd op 5 mei 1914. Het is een toonzetting van het gelijknamige gedicht uit de bundel 'Poems' van Mary Elizabeth Coleridge (1861-1907). Deze korte compositie vormt een symbiose tussen het Duitse lied aan de ene kant en een meer Gallisch geïnspireerde transparantie, in de trend van Fauré, langs de andere. Bridge opteert hierbij voor een overkoepelende boogstructuur, waarbij de eerste twee verzen van het gedicht op het einde herhaald worden. Dit was een inventie van Bridge zelf, in het oorspronkelijke gedicht kwam deze herhaling niet voor. De première van 'Love-went-a-riding' vond enkele jaren later plaats, op 8 maart 1917, en werd verzorgd door Gervase Elwes en Frederick Kiddle.

David Matthews (°1943)

David Matthews werd op 9 maart 1943 in Londen geboren. De Mahlerrevival in de jaren 1960 inspireerde hem om zich, samen met zijn broer Colin Matthews, toe te leggen op componeren. Hij kreeg privélessen van Anthony Milner (1925-2002). Over zijn composities zegt Matthews: "Ik heb altijd geweten dat ik de tonaliteit niet volledig moest verlaten, ik probeer het heden met het verleden te verzoenen, en rijke traditionele vormen na te streven."

'One foot in Eden' kwam er in opdracht van Convivium Music en stond centraal tijdens de eerste editie van het festival Voice and Verse in Lincoln op 19 juli 2008. Tijdens dit concert werd de vijftigste verjaardag van het overlijden van Ralph Vaughan Williams herdacht. Niet toevallig is 'One foot in Eden' dan ook voor dezelfde bezetting als 'On Wenlock Edge' gecomponeerd, namelijk voor tenor en pianokwintet. Beide werken werden samen uitgevoerd, door tenor James Gilchrist, pianist Julius Drake en het Emperor Quartet.

Matthews opteerde in '**One foot in Eden**' om drie teksten van de Schotse dichter Edwin Muir (1887-1959) te bundelen, meer bepaald zijn meest gekende 'One foot in Eden', en de gedichten 'Autumn in Prague' en 'Sunset', respectievelijk een vroeg en laat werk van Muir. Na een inleidend pizzicato van de strijkers begint het eerste deel, 'One foot in Eden', met enkel een piano begeleiding. Pas op het einde van dit lied valt het strijkkwartet in, en een tussenspel voor pianokwintet leidt naar het volgende lied, 'Autumn in Prague'. Tussen het tweede en het derde lied volgt opnieuw een tussenstuk, in de vorm van een passacaglia, waarbij de ingetogen emoties uit 'Autumn in Prague' op de voorgrond worden geplaatst. Het laatste lied, 'Sunset', wordt begeleid door strijkkwartet. De piano besluit het werk met een meditatieve coda waarin materiaal uit het eerste lied verwerkt wordt, meer bepaald de verzen 'Strange blessings never in Paradise/ Fall from these beclouded skies', welke kunnen beschouwd worden als het motto van het werk.

Ivor Gurney

Ludlow and Teme

teksten: Alfred Edward Housman (1859-1936)

When smoke stood up from Ludlow

When smoke stood up from Ludlow,
And mist blew off from Teme,
And blithe afield to ploughing
Against the morning beam
I strode beside my team,

The blackbird in the coppice
Looked out to see me stride,
And hearkened as I whistled
The trampling team beside,
And fluted and replied:

“Lie down, lie down, young yeoman;
What use to rise and rise?
Rise man a thousand mornings
Yet down at last he lies,
And then the man is wise.”

I heard the tune he sang me,
And spied his yellow bill;
I picked a stone and aimed it
And threw it with a will:
Then the bird was still.

Then my soul within me
Took up the blackbird's strain,
And still beside the horses
Along the dewy lane
It sang the song again:

“Lie down, lie down, young yeoman;
The sun moves always west;
The road one treads to labour
Will lead one home to rest,
And that will be the best.”

Far in a western brookland

Far in a western brookland
That bred me long ago
The poplars stand and tremble
By pools I used to know.

There, in the windless night-time,
The wanderer, marvelling why,
Halts on the bridge to hearken
How soft the poplars sigh.

He hears: no more remembered
In fields where I was known,
Here I lie down in London
And turn to rest alone.

There, by the starlit fences,
The wanderer halts and hears
My soul that lingers sighing
About the glimmering weirs.

'Tis time, I think, by Wenlock town

'Tis time, I think, by Wenlock town
The golden broom should blow;
The hawthorn sprinkled up and down
Should charge the land with snow.

Spring will not wait the loiterer's time
Who keeps so long away;
So others wear the broom and climb
The hedgerows heaped with may.

Oh tarnish late on Wenlock Edge,
Gold that I never see;
Lie long, high snowdrifts in the hedge
That will not shower on me.

Ludlow fair

The lads in their hundreds to Ludlow come in for the fair,
There's men from the barn and the forge and the mill and the fold,
The lads for the girls and the lads for the liquor are there,
And there with the rest are the lads that will never be old.

There's chaps from the town and the field and the till and the cart,
And many to count are the stalwart, and many the brave,
And many the handsome of face and the handsome of heart,
And few that will carry their looks or their truth to the grave.

I wish one could know them, I wish there were tokens to tell
The fortunate fellows that now you can never discern;
And then one could talk with them friendly and wish them farewell
And watch them depart on the way that they will not return.

But now you may stare as you like and there's nothing to scan;
And brushing your elbow unguessed-at and not to be told
They carry back bright to the coiner the mintage of man,
The lads that will die in their glory and never be old.

On the idle hill of summer

On the idle hill of summer,
Sleepy with the flow of streams,
Far I hear the steady drummer
Drumming like a noise in dreams.

Far and near and low and louder,
On the roads of earth go by,
Dear to friends and food for powder,
Soldiers marching, all to die.

East and west on fields forgotten
Bleach the bones of comrades slain,
Lovely lads and dead and rotten;
None that go return again.

Far the calling bugles hollo,
High the screaming fife replies,
Gay the files of scarlet follow:
Woman bore me, I will rise.

When I was one-and-twenty

When I was one-and-twenty
I heard a wise man say,
"Give crowns and pounds and guineas
But not your heart away;
Give pearls away and rubies
But keep your fancy free."
But I was one-and-twenty,
No use to talk to me.

When I was one-and-twenty
I heard him say again,
"The heart out of the bosom
Was never given in vain;
'Tis paid with sighs a plenty
And sold for endless rue."
And I am two-and-twenty,
And oh, 'tis true, 'tis true.

The Lent Lily

'Tis spring; come out to ramble
The hilly brakes around,
For under thorn and bramble
About the hollow ground
The primroses are found.

And there's the windflower chilly
With all the winds at play,
And there's the Lenten lily
That has not long to stay
And dies on Easter Day.

And since till girls go maying
You find the primrose still,
And find the windflower playing
With every wind at will,
But not the daffodil.

Bring baskets now, and sally
Upon the spring's array,
And bear from hill and valley
The daffodil away
That dies on Easter Day.

Ralph Vaughan Williams

Silent Noon

Your hands lie open in the long fresh grass, —
The finger-points look through like rosy blooms:
Your eyes smile peace. The pasture gleams and glooms
'Neath billowing skies that scatter and amass.
All round our nest, far as the eye can pass,
Are golden kingcup-fields with silver edge
Where the cow-parsley skirts the hawthorn-hedge.
'Tis visible silence, still as the hour-glass.
Deep in the sun-searched growths the dragon-fly
Hangs like a blue thread loosened from the sky: —
So this wing'd hour is dropt to us from above.
Oh! clasp we to our hearts, for deathless dower,
This close-companioned inarticulate hour
When twofold silence was the song of love.

Gabriel Dante Rossetti (1828-1882)

Roger Quilter

Go, lovely Rose

Go, lovely Rose—
Tell her that wastes her time and me,
That now she knows,
When I resemble her to thee,
How sweet and fair she seems to be.

Tell her that's young,
And shuns to have her graces spied,
That hadst thou sprung
In deserts where no men abide,
Thou must have uncommended died.

Small is the worth
Of beauty from the light retired:
Bid her come forth,
Suffer herself to be desired,
And not blush so to be admired.

Then die—that she
The common fate of all things rare
May read in thee;
How small a part of time they share
That are so wondrous sweet and fair!

Edmund Waller (1606-1687)

Gerald Finzi

As I lay in the early sun

As I lay in the early sun,
Stretched in the grass, I thought upon
My true love, my dear love,
Who has my heart forever
Who is my happiness when we meet,
My sorrow when we sever.
She is all fire when I do burn,
Gentle when I moody turn,
Brave when I am sad and heavy
And all laughter when I am merry.
And so I lay and dreamed and dreamed,
And so the day wheeled on,
While all the birds with thoughts like mine
Were singing to the sun.

Edward Shanks (1892-1953)

Ivor Gurney

Sleep

Come, Sleep, and with thy sweet deceiving
Lock me in delight awhile;
Let some pleasing dream beguile
All my fancies; that from thence
I may feel an influence
All my powers of care bereaving!
Though but a shadow, but a sliding,
Let me know some little joy!
We that suffer long annoy
Are contented with a thought
Through an idle fancy wrought:
O let my joys have some abiding
O let my joys have some abiding.

John Fletcher (1579-1625)

Frank Bridge

Love-went-a-riding

Love went a-riding over the earth,
On Pegasus he rode.
The flowers before him sprang to birth,
And the frozen rivers flowed.
Then all the youths and the maidens cried,
“ Stay here with us, King of Kings ! “
But Love said, “ No ! for the horse I ride,
For the horse I ride has wings.”

Mary E. Coleridge (1861-1907)

pauze

Ivor Gurney

David Matthews

One foot in Eden

teksten: Edwin Muir (1887-1959)

One foot in Eden

One foot in Eden still, I stand
And look across the other land.
The world's great day is growing late,
Yet strange these fields that we have planted
So long with crops of love and hate.
Time's handiworks by time are haunted,
And nothing now can separate
The corn and tares compactly grown.
The armorial weed in stillness bound
About the stalk; these are our own.
Evil and good stand thick around
In fields of charity and sin
Where we shall lead our harvest in.
Yet still from Eden springs the root
As clean as on the starting day.
Time takes the foliage and the fruit
And burns the archetypal leaf
To shapes of terror and of grief
Scattered along the winter way.
But famished field and blackened tree
Bear flowers in Eden never known.
Blossoms of grief and charity
Bloom in these darkened fields alone.
What had Eden ever to say
Of hope and faith and pity and love
Until was buried all its day
And memory found its treasure trove?
Strange blessings never in Paradise
Fall from these beclouded skies.

Autumn in Prague

The ripe fruit rests here,
On the chill ground,
In the sterile air,

All meanings have fallen into your lap,
Uncomprehending earth.
The stubble shines in the dry field,
Gilded by the pale sun.
The trees, unburdened, with light limbs,
Shiver in the cold light.
In the meadow the goat-herd,
A young girl,
Sits with bent head,
Blind, covered head,
Bowed to the earth,
Like a tree
Dreaming a long-held dream.
The gossamers forge their cables
Between the grasses,
Secure,
So still the blue air hangs its sea,
That great sea, so still!
The earth like a god,
Far withdrawn,
Lies asleep.

Sunset

Fold upon fold of light,
Half-heaven of tender fire,
Conflagration of peace,
Wide hearth of the evening world.
How can a cloud give peace,
Peace speak through bodiless fire
And still the angry world?

Yet now each bush and tree
Stands still within the fire,
And the bird sits on the tree.
Three horses in a field
That yesterday ran wild
Are bridled and reined by light
As in a heavenly field.
Man, beast and tree in fire,
The bright cloud showering peace.

Ralph Vaughan Williams

On Wenlock Edge

teksten: Alfred Edward Housman

On Wenlock Edge

On Wenlock Edge the wood's in trouble;
His forest fleece the Wrekin heaves;
The gale, it plies the saplings double,
And thick on Severn snow the leaves.

'Twould blow like this through holt and hanger
When Uricon the city stood:
'Tis the old wind in the old anger,
But then it threshed another wood.

Then, 'twas before my time, the Roman
At yonder heaving hill would stare:
The blood that warms an English yeoman,
The thoughts that hurt him, they were there.

There, like the wind through woods in riot,
Through him the gale of life blew high;
The tree of man was never quiet:
Then 'twas the Roman, now 'tis I.

The gale, it plies the saplings double,
It blows so hard, 'twill soon be gone:
To-day the Roman and his trouble
Are ashes under Uricon.

From far, from eve and morning

From far, from eve and morning
And yon twelve-winded sky,
The stuff of life to knit me
Blew hither: here am I.

Now - for a breath I tarry
Nor yet disperse apart -
Take my hand quick and tell me,
What have you in your heart.

Speak now, and I will answer;
How shall I help you, say;

Ere to the wind's twelve quarters
I take my endless way.

Is my team ploughing?

Is my team ploughing
That I was used to drive
And hear the harness jingle
When I was man alive?"

Ay, the horses trample,
The harness jingles now;
No change though you lie under
The land you used to plough.

"Is football playing
Along the river-shore,
With lads to chase the leather,
Now I stand up no more?"

Ay, the ball is flying,
The lads play heart and soul;
The goal stands up, the keeper
Stands up to keep the goal.

"Is my girl happy,
That I thought hard to leave,
And has she tired of weeping
As she lies down at eve?"

Ay, she lies down lightly,
She lies not down to weep:
Your girl is well contented.
Be still, my lad, and sleep.

"Is my friend hearty,
Now I am thin and pine,
And has he found to sleep in
A better bed than mine?"

Yes, lad, I lie easy,
I lie as lads would choose;
I cheer a dead man's sweetheart,
Never ask me whose.

Oh, when I was in love with you

Oh, when I was in love with you,
Then I was clean and brave,
And miles around the wonder grew
How well did I behave.

And now the fancy passes by,
And nothing will remain,
And miles around they'll say that I
Am quite myself again.

Bredon Hill

In summertime on Bredon
The bells they sound so clear;
Round both the shires they ring them
In steeples far and near,
A happy noise to hear.

Here of a Sunday morning
My love and I would lie,
And see the coloured counties,
And hear the larks so high
About us in the sky.

The bells would ring to call her
In valleys miles away;
"Come all to church, good people;
Good people come and pray."
But here my love would stay.

And I would turn and answer
Among the springing thyme,
"Oh, peal upon our wedding,
And we will hear the chime,
And come to church in time."

But when the snows at Christmas
On Bredon top were strown,
My love rose up so early
And stole out unbeknown
And went to church alone.

They tolled the one bell only,
Groom there was none to see,

The mourners followed after,
And so to church went she,
And would not wait for me.

The bells they sound on Bredon,
And still the steeples hum,
"Come all to church, good people." -
O noisy bells, be dumb;
I hear you, I will come.

Clun

Clunton and Clunbury,
Clungunford and Clun,
Are the quietest places
Under the sun.

In valleys of springs of rivers,
By Ony and Teme and Clun,
The country for easy livers,
The quietest under the sun,

We still had sorrows to lighten,
One could not be always glad,
And lads knew trouble at Knighton,
When I was a Knighton lad.

By bridges that Thames runs under,
In London, the town built ill,
'Tis sure small matter for wonder
If sorrow is with one still.

And if as a lad grows older
The troubles he bears are more,
He carries his griefs on a shoulder
That handselled them long before.

Where shall one halt to deliver
This luggage I'd lief set down?
Not Thames, not Teme is the river,
Nor London nor Knighton the town:

'Tis a long way further than Knighton,
A quieter place than Clun,
Where doomsday may thunder and lighten
And little 'twill matter to one.

James Gilchrist

James Gilchrist studeerde voor arts maar legde zich volledig op zijn muziekcarrière toe sinds 1996. Zijn passie voor muziek begon op jonge leeftijd toen hij als koorknaap in het koor van New College, Oxford, zong en later in zijn studententijd bij het King's College Choir, Cambridge. Gilchrist bouwde een groot concertrepertoire op en werkte met grote dirigenten samen als Sir John Eliot Gardiner, Sir Roger Norrington, Bernard Labadie, Harry Christophers, Harry Bicket en Sir Richard Hickox. Recente hoogtepunten zijn Brittens 'Church Parables' met concerten in St.-Petersburg, Londen en het Aldeburgh Festival, Händels 'L'Allegro il Penseroso ed il Moderato' met de Mark Morris Dance Group in het Teatro Real, Madrid, 'Solomon' met Les Violons du Roy, Schumanns 'Paradies und die Peri' en 'Die Schöpfung' in Leipzig Gewandhaus, Brittens 'Nocturne' met het NHK Symphony Orchestra in Tokio en het 'War Requiem' met het San Francisco Symphony Orchestra. Ook als evangelist voor de Passies van Bach wordt Gilchrist veel gevraagd door de vooraanstaande oude muziekensembles wereldwijd. Daarnaast koestert Gilchrist ook een grote liefde voor het liedgenre. Regelmatig geeft hij liedrecitals met pianisten Anna Tilbrook en Julius Drake of met harpiste Alison Nicholls. Recent zong hij tijdens het Schubertiade weekend in St John Smith Square en zong hij Schuberts 'Schwanengesang' en Beethovens

'An die Ferne Geliebte' in de Wigmore Hall. In januari van dit jaar begon Gilchrist in de Wigmore Hall een reeks concerten met alle liedcycli van Schumann gekoppeld aan creaties van componisten Sally Beamish, Julian Philips en Jonathan Dove op Engelse gedichten uit de romantiek. Gilchrist verleende zijn medewerking aan talloze cd-opnamen, onder meer in de titelrol van 'Albert Herring' van Britten en in Vaughan Williams' 'A Poisoned Kiss' op het label Chandos, in de Johannespassie met de Academy of Ancient Music, in liedcycli van Finzi, Vaughan Williams' 'On Wenlock Edge', Brittens 'Winter Words' op het label Linn Records en de liedcycli van Schubert op het label Orchid Classics. Recent verscheen een nieuwe opname met de liedcycli van Schumann met pianiste Anna Tilbrook. Dit seizoen was Gilchrist onder meer te horen in liedrecitals op het Edinburgh Festival en in het Concertgebouw Amsterdam en hij gaf concerten met Concerto Köln en The English Concert, The King's Consort, met de Handel and Haydn Society in Boston, met Tafelmusik Baroque Orchestra in Toronto, met het BBC Scottish Symphony Orchestra en met de Academy of Ancient Music.

www.jamesgilchrist.co.uk

deSingel tijdlijn (selectie)

do 26 mei 2016

James Gilchrist, Anna Tilbrook & Doelenkwartet

Vaughan Williams, Gurney, Matthews, Bridge, Finzi Quilter

do 26 mrt 2015

Le Concert Lorrain & Balthasar Neumann Chor olv. Christoph Prégardien

Bach

do 22 mrt 2012

Le Concert Lorrain & Nederlands Kamerkoor olv. Christoph Prégardien

Bach

zo 8 mei 2011

Haydn Happening

do 27 nov 2008

Orchestre des Champs-Élysées & Collegium vocale Gent olv. Philippe Herreweghe

Haydn

[...]

do 27 okt 2005

Collegium Vocale & Freiburger Barockorchester olv. Marcus Creed

Händel

za 22 mrt 2003

Gabrieli Consort & Players olv. Paul McCreech

Händel

Anna Tilbrook

De Britse pianiste Anna Tilbrook studeerde aan de York University en de Royal Academy of Music bij Julius Drake. Ze won verschillende internationale prijzen, waaronder de AESS Bluthner prijs en een award voor opmerkelijke vrouwelijke muzikant, georganiseerd door ROSL. Tilbrook maakte haar debuut in de Wigmore Hall in 1999, waarna ze op regelmatige basis mocht optreden in grote concerthuizen en festivals. Tilbrook werkte reeds samen met befaamde musici zoals onder anderen James Gilchrist, Lucy Crowe, Sarah Tynan, Emma Bell, Barbara Hannigan, Willard White, Mark Padmore, Stephan Loges, Chris Maltman, Ian Bostridge, Barbara Bonney, Victoria Simmonds, Christine Rice, Iestyn Davies, Natalie Clein, Nick Daniel, Adrian Brendel en Jack Liebeck. Samen met de Britse tenor James Gilchrist nam Tilbrook verschillende cd's op voor Linn Records. Hun opname van Vaughan Williams' 'On Wenlock Edge' won een Gramophone Award in 2008. Verder namen ze de liedcyclus voor tenor en piano van Gerald Finzi op en liederen van Britten en Leighton. Regelmatig geeft ze concerten met de Fitzwilliam, Elias, Coull, Barbirolli en Sacconi strijkkwartetten in een ruim repertoire van Mozarts Pianoconcerti KV414 en KV415 tot pianokwintetten van Sjostakovitsj, Brahms, Elgar, Bridge en Schubert. Recent gaf Tilbrook haar debuut in de New Yorkse Carnegie Hall samen met Lucy Crowe, en ze was te horen in recitals op het Anima Mundi Festival in Pisa, op het Oxford

Lieder Festival, in King's Place, Wilson Hall en St. John's Smith Square in Londen.

www.annatilbrook.co.uk

DoelenKwartet

Frank de Groot, Maartje Kraan viool
Karin Dolman altviool
Hans Woudenberg cello

Het DoelenKwartet is een van de belangrijkste strijkkwartetten in Nederland op het gebied van de hedendaagse klassieke muziek. Het repertoire omvat ruim 250 voornamelijk eigentijdse werken en composities uit de vroeg-twintigste eeuw. De vele ontmoetingen die het DoelenKwartet met vooraanstaande componisten mocht hebben, zijn voor het kwartet een leidraad geweest bij het vormen van een onmiskenbaar eigen signatuur: Steve Reich, Henri Dutilleux, Kevin Volans, John Adams, Wolfgang Rihm, Hans Abrahamsen, Willem Jeths, Peter-Jan Wagemans, Philip Boesmans. Groot succes heeft het kwartet met de eigen serie in De Doelen, het concertgebouw van Rotterdam. Naast de belangrijke Nederlandse podia en festivals trad het kwartet op in Frankrijk, Duitsland, Polen, Tsjechië, Zwitserland, Denemarken en Costa Rica. Met het Rotterdam Philharmonisch Orkest maakte het DK in oktober 2015 zijn debuut met 'Abolot Jest' van John Adams. Verder profileert het DoelenKwartet zich met bijzondere cd-opnamen van componisten als Hans Erich Apostel, Karl Amadeus Hartmann, Wolfgang Rihm en Willem Jeths. Cybele-Records is het innoverende label waarmee het DoelenKwartet samenwerkt. De bij Cybele uitgebrachte cd's werden allen onderscheiden met diverse prijzen,

waaronder tweemaal de Echo Klassik Preis, de Leopold Preis, de Editors Choice van The Gramophone en nominaties voor de Deutsche Schallplattenpreis 2009 en 2010.

Volgend seizoen in deSingel

Lied 2016-2017

In onze liedreeks zoeken we steeds de fijnste liedzangers voor u uit, met passie voor poëzie en een grote fantasie. Liedgoeroe's Helmut Deutsch en Roger Vignoles stellen jong talent aan u voor. Zowel Ida Aldrian als Thomas Oliemans staan aan het begin van een bloeiende carrière. Wandelende liedencyclopedie Graham Johnson introduceert u in de weinig bekende maar fascinerende liedwereld van Francis Poulenc. En tenor Julian Prégardien brengt met zijn muzikale vrienden een bonte avond met vocale kwartetten van Schumann.

Ida Aldrian mezzosopraan & **Helmut Deutsch** piano

Schubert, Strauss, Zemlinsky, Marx, Korngold

do 20 okt 2016

Thomas Oliemans bariton & **Roger Vignoles** piano

Schubert, Wolf

wo 16 nov 2016

Publieke masterclasses voor liedduo's olv. Roger Vignoles

do 17 nov 2016

Felicity Lott sopraan & **Jonathan McGovern** bariton & **Graham Johnson** piano

De liederen van Francis Poulenc, deel 1

za 11 feb 2017

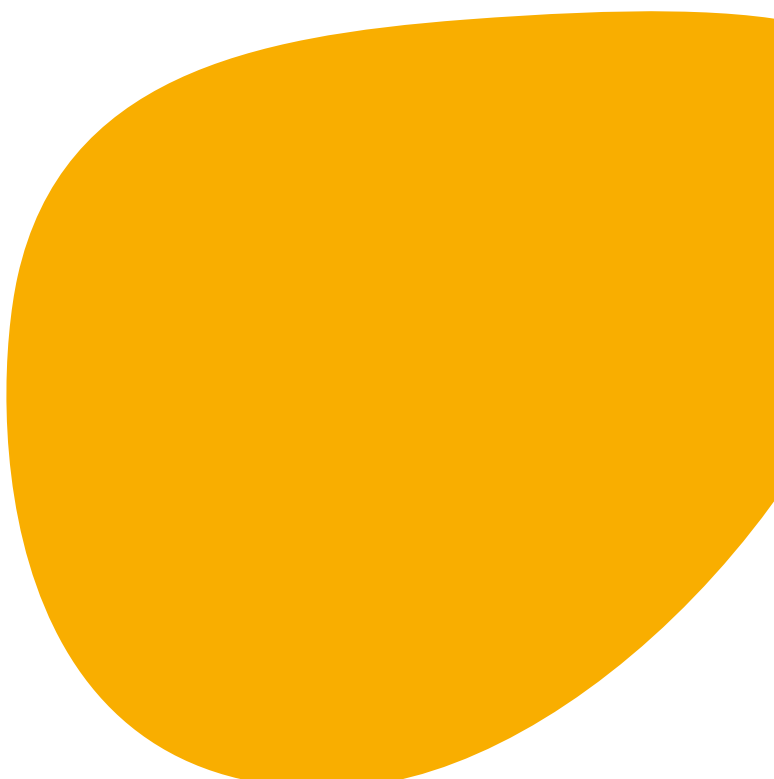
Lydia Teuscher sopraan & **Ulrike Malotta** mezzosopraan & **Julian Prégardien**

tenor & **Martin Berner** bariton & **Juliane Ruf & Christoph Schnackertz** piano

Schumann

wo 26 apr 2017

www.desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
Desguinlei 25
B-2018 Antwerpen

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Overheid

Vlaamse
overheid

Provincie
Antwerpen

mediasponsors

Knack

dS De
Standaard

canvas